

DECYZJA

Na podstawie art. 1 ust. 2, art. 8 ust. 1 i ust. 6 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 703), porozumienia z dnia 27 sierpnia 1990 r. zawartego pomiędzy Kierownikiem Urzędu Rejonowego w Starachowicach a Zarządem Gminy Mirzec (Dz. Urz. Woj. Kieleckiego z 1990 r. Nr 36 poz. 279), art. 89 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. – przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną (Dz. U. Nr 133, poz. 872) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23 z późn. zm.)

orzekam

o uznaniu za mienie gromadzkie działek położonych na terenie gminy Mirzec w obrębie geodezyjnym Mirzec I oznaczonych w ewidencji gruntów numerem 55 o pow. 0,3671 ha i nr 72 o pow. 0,1360 ha.

uzasadnienie

Działki położone na terenie gminy Mirzec w obrębie geodezyjnym Mirzec I, oznaczone w ewidencji gruntów numerem 55 o pow. 0,3671 ha i nr 72 o pow. 0,1360 ha zajęte są pod drogi i pozostają w dyspozycji mieszkańców Mirca I. Według oświadczeń mieszkańców Mirca I przedmiotowe działki stanowiły i nadal stanowią drogi polne, wewnętrzne jako drogi dojazdowe do pól i domostw. Wykorzystywane przez społeczność Mirca I i okolic od lat 50-tych, służyły i nadal służą ogółowi mieszkańców. Zgodnie z ustawą z dnia 25.09.1954 r. o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych w miejsce dotychczasowych gmin i gromad utworzono nowe gromady jako jednostki podziału administracyjnego wsi, a gromadzkie rady narodowe stały się organami władzy państwowej w gromadach. Utworzenie gromad jako jednostek podziału administracyjnego wsi spowodowało, iż przestał w sensie prawnym istnieć dotychczasowy podmiot własności mienia gromadzkiego. Odpowiednikiem dawnej gromady stała się wieś, która nie miała osobowości prawnej ani zakresu zadań publicznych, a zatem nie mogła stać się następczynią gromady w zakresie praw majątkowych. Właścicielami mienia nie stali się również mieszkańcy wsi, którzy nigdy przedtem nimi nie byli. Przy odrzuceniu koncepcji, że mienie gromadzkie stało się własnością niczyją, w zakresie jednolicie przyjmowało się, że po reformie z 1954 r. pomimo braku wyraźnej deklaracji ustawowej, mienie gromadzkie stało się własnością państwa. Deklaracja analogicznej treści i o analogicznym znaczeniu została powtórzona w art. 98 ust. 1 ustawy z dnia 25.01.1958 r. o radach narodowych. Dotychczasowe przepisy szczególnie dotyczące gromad i gromadzkich rad narodowych miały znaleźć zastosowanie do gmin i gminnych rad narodowych (art.95). Jednocześnie w art. 98 ust. 2 ustawy z dnia 25.01.1958 r. o radach narodowych ustalono, że dotychczasowe mienie gromadzkie staje się mieniem gminnym.